

1

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसूर्य उवाच॥ शान्तिं शान्तिं महाबाहोऽहं रात्रौ मेक
 वचं शुभं॥ त्रैलोक्यमंगलं जगत्कर्त्तुं पश्चाद्भुतं॥ १॥ यद्वात्मानं त्रिविधं
 व्यक्तं फलमाप्नोति निश्चितं॥ पठत्वा च महादेवो गणानामधिपः
 ५ भवत् २ पठनाद्वारा विष्णुः सर्वेषां पालकः सदा॥ स्वमित्रा
 दयः सर्वे सर्वैश्चर्य्यत वापु पात ३॥ कर्त्तव्यं च स्य श्रीविष्णोः साक्षिदोऽनु
 कुबुदाहृतं॥ श्रीसूर्यो देवतामंत्रं सर्वदेवतमस्कृतः॥ आयेज्य
 पसेमो जेषु विनियोगः प्रकीर्तितः॥ प्रणवो मे शिवः पातु ह्यसौ मे
 पातु भाल्कं ४ सूर्योऽव्याज्यनद्वंद्वमादित्यः करीयुगलकं॥ अ
 व्यं जने महामंत्रः सर्वो मिष्टफलप्रदः ५ त्रिविजं मे मुखं पातु हृदयं

यस्मिन्कीर्तिर्नैदपि ॥ १४० ॥ मूर्ध्निपत्रसमालिख्य नोच नागु नुकुं कुमैः ॥ गवि
 वाये च संक्रांतौ सप्तम्यां च विशेषतः ॥ १४१ ॥ धानयेत्साधकाः श्रेष्ठत्रैलोक्यवि
 जयो भवेत् ॥ त्रिलोहमध्यगं कृत्वा धानयेद्दक्षिणभुजे ॥ १४२ ॥ शिखायाम्
 थवां कंठे सोपि सूर्यो न संशयः ॥ इति ते काथितं शां वत्रैलोक्यमंगला
 धिकं ॥ १४३ ॥ कवचं दुर्ध्वं भूलोके तव सैहात्प्रकाशितं ॥ अशांत्वा कवचं
 दिव्यं पश्येत्सूर्यमृतमं ॥ १४४ ॥ सिद्धिर्न जायते तस्य कत्यकोटि सते
 यपि ॥ १४५ ॥ इति श्रीसूर्यकृतं श्रीसूर्यकवचं समाप्तं ॥ शुभम्
 स्तु ॥ भद्रत्रयोदशजगदम्बिके मया विसर्जितं विदुर्जनहीनमीडितं
 ततस्तु संपूर्णं तमं प्रसादात्समग्रां सिद्धिं मयि सिद्धिं पायताम्
 सम्बत ॥ १४६ ॥

पुबलेश्वरः ॥ चन्द्रबीजं वीरगोपातु मे गुह्यं दर्शय ॥
 महामंत्रः सर्वतंत्रेभ्यो गोपितः ॥ पित्रो बान्ते समायुक्तौ वामा ॥
 भूषितं ८ एका न्नामो महामंत्रः श्रीसूर्यस्य प्रकीर्तितः ॥ गुह्या गुह्य
 तयो मंत्रो वांछितं चिन्तामणि स्मृतः ९ शोचो दापादपर्यन्तं सदा पातु मनु
 त्तमः ॥ इति ते कथितं दिव्यं त्रिबल्लोके सुदुर्लभं १० श्रोतुं कोतिदंति
 त्वं धनं योग्यं विवर्द्धनम् ॥ कुंभं दिनां ११ जशमन्तं महाव्याधि वि
 नाशकम् १२ त्रिसंध्यः पठन्ति त्वं मा योग्यं बलवान् भवेत् ॥ बहु
 ना किमिहोते न पचत्स न सिवर्तते १३ तत्सर्वं प्रवृत्त्येव कवचं त्वं
 च ध्यायन् ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्च पश्यन् जंघ्वेना जसः १४
 ब्रह्मना जसवेता त्याज्यं द्रव्यं पीतं जमाः ॥ दूरादि वपलापते